

Νομοθετώντας για τα αυτονόητα

ΑΠΟΨΗ

Του **Νίκου Γεωργίου**

Στο χώρο της μηχανικής επιστήμης λέγεται ότι "ένα κτίριο δεν έχει προσδόκιμο ζωής για πάντα". Αλλά παρατείνεται, ανάλογα με την φροντίδα

που έτυχε και τυγχάνει. Πόσο δε μάλλον, όταν αναφερόμαστε σε κτίρια τα οποία ανεγέρθηκαν τη δεκαετία του 1960 ή και προγενέστερα, αλλά και σε ακίνητα τα οποία εγκαταλείφθηκαν από τους ιδιοκτήτες τους και περιήλθαν στην κατοχή του κράτους μετά τον πόλεμο του 1974 και στην ευθύνη της διαχείρισής του κράτους μέσω του Κηδεμόνα τ/κ περιουσιών.

Πόσο δε μάλλον, όταν το κράτος, έχει την ευθύνη για την περιοδική συντήρηση και φροντίδα αυτών των κτιρίων, με τις ελλείψεις προγραμματισμού και σχεδιασμού για χρόνια ολόκληρα, με τα μπαλώματα εργασιών για να στεγάσουν κόσμο άρον - άρον, της κακοδιοίκησης και της δια-

χρονικής ολιγωρίας όπου κτίρια, παρέμειναν σε αχρησία, ασυντήρητα και κάποια από τα οποία αποτελούν σήμερα, χαλάσματα.

Οι τ/κ κατοικίες και τα επαγγελματικά υποστατικά, κατασκευάστηκαν με τα δομικά υλικά και τις μεθόδους της τότε εποχής, παραδόθηκαν στη φθορά του χρόνου και αντιμετωπίζουν κτιριακές παθολογίες οι οποίες εκπέμπουν επικινδυνότητα για τη δημόσια ασφάλεια και υγεία των πολιτών. Η ευθύνη επικρέμεται και η πραγματική ανάγκη να ληφθούν προληπτικά μέτρα είναι άμεση.

Η ομόφωνη ψήφιση της πρότασης νόμου, για την διενέργεια μελέτης στατικής επάρκειας πριν την παραχώρηση τ/κ ακίνητης περιουσίας σε πολίτες, ήταν το αποτέλεσμα κοινοβουλευτικού ελέγχου μέσα στα πλαίσια συζήτησης του θέματος που ενεγράψαμε ως ΔΗ.ΣΥ. για τις εγκαταλειμμένες τουρκοκυπριακές κατοικίες στην Αθήνα τον Δεκέμβριο του 2021, καθώς και της επιτόπιας επίσκεψης της επιτροπής που ακολούθησε τον Φεβρουάριο του 2022, στην παρουσία του πρώην Υπουργού και των αρμόδιων κρατικών υπηρεσιών.

Ως αυτόπτες μάρτυρες, είδαμε και ακούσαμε από αρμόδιους λειτουργούς να απαντούν σε ερωτήσεις, όπως για κατοικία που ήδη βρισκόταν σε προχωρημένο στάδιο της ανακαίνισης και να μας δηλώνουν ότι δεν διενεργήθηκε εκ των προτέρων οποιαδήποτε μελέτη στατικής επάρκειας. Ότι ο έλεγχος αυτών των κατοικιών με περισσότερο από μισό αιώνα ζωής, γίνεται με το μάτι, δηλαδή απλά με οπτική επιθεώρηση.

Όταν στην πορεία των εργασιών, μας δήλωσαν, διαφανεί πρόβλημα στατικής επάρ-

κειας μιας κατοικίας και το κόστος της επιπλέον συντήρησης είναι ασύμφορο, τότε προχωρούν στην κατεδάφισή της.

Αυτό συνεπάγεται την προηγηθείσα αλόγιστη σπατάλη δημοσίων πόρων, αλλά και καταμαρτυρεί την έλλειψη έγκυρου προγραμματισμού και την αμέλεια καθήκοντος για τη συντήρηση αυτών των κτιρίων δυνάμει του νόμου.

Όσοι συμπολίτες μας αιτούνται την παροχή Τ/Κ κατοικίας είναι όσοι δεν μπορούν να ενοικιάσουν, πόσο δε μάλλον να αγοράσουν ιδιόκτητη κατοικία. Αλλά και από την άλλη, δεν νοείται το κράτος να επιζητά αγοραίο ενοίκιο μέσω εκτίμησης του κτηματολογίου και την ίδια ώρα να μισθώνει στους πολίτες επικίνδυνα υποστατικά.

Οι πρόσφατοι σεισμοί σε Τουρκία και

Συρία ενεργοποίησαν τα αντανάκλαστικά όλων. Έστω και αργά.

Για αρκετές δεκαετίες το κράτος κώνει τα προβλήματα κάτω από το χαλί. Ωρίμασε ο καιρός να ληφθούν αποφάσεις και το κράτος να επιλέξει επιτέλους ποια πολιτική θέλει να ακολουθήσει, θεσπίζοντας και νέους κανονισμούς για τη διαχείριση και τη συντήρηση των τ/κ περιουσιών.

Η ψήφιση της εν λόγω πρότασης νόμου, αναδεικνύει την μέχρι σήμερα διοικητική παθογένεια και την ολιγωρία του κράτους, υποδηλώνει δε, πως ακόμα υπολείπομαστε πολλά, για να αποσείσουμε το βάρος της ευθύνης απέναντι στο προσφυγικό κόσμο, που δεν φταίει σε τίποτε για τη μοίρα του.

**Βουλευτής ΔΗ.ΣΥ. Αμμοχώστου*